

[Nordqvist.]

hos adskillige. Jeg vil mene, at vi på denne baggrund måske skulle søge at få etableret en slags helhedsløsning inden for boligpolitikken.

Men nu vil jeg meget nødig misforstås. Mine tanker er ikke fremsat i den hensigt, at boligbyggeriet skal gå i stå; ej heller er min hensigt at forringe den sociale sikring inden for boligsektoren, men tværtimod at fremskaffe midler til, at vi i yderligere omfang kan sikre de mennesker i samfundet, der først og fremmest har behov for støtte til at få en rimelig og anstændig bolig. Jeg mener, at vi i udvalget også skal analysere, om vi i boligpolitikken har fundet den rigtige og den rimelige balance mellem den, der giver, og den, der får.

Arne Larsen: Det af socialdemokratiet fremsatte forslag om en udvidelse af det rentesikrede almennyttige byggeri fra 12.000 til 18.000 boliger om året kan socialistisk folkeparti naturligvis meget varmt støtte, og vi gør det på begrund af den stilling, vi også tidligere har taget til dette problem, idet mit parti allerede i juli sidste år rejste krav om udvidelse af den sociale kvota. Da vi i foråret behandlede de dengang foreliggende boliglovforslag, fremsatte socialdemokratiet og socialistisk folkeparti i betænkningen den 23. maj 1969 en mindretalsudtalelse, hvori vi kraftigt slog til lyd for denne udvidelse af den sociale kvota.

Jeg tror endda, at det ikke alene er socialdemokratiet og SF, som rejser dette krav, men at det vinder almindelig tilslutning ude omkring i befolkningen både fra lejerorganisationer og almennyttige boligselskaber. De folk, som virkelig ved, hvor skoen trykker, er helt på det rene med, at det er nødvendigt at foretage en udvidelse af det sociale byggeri. Sidst har Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbunds bygge- og anlægsgruppe haft en konference, hvor de ikke alene stiller krav om 18.000 sociale boliger om året, men hvor de udvider kravet til 24.000.

Jeg tror, det er nødvendigt med en virkelig stor udvidelse. Man snakker så meget om her i dag, at vi har et meget stort boligbyggeri, og at det kan lægges på bordet med tørre tal. Jeg skal ikke benægte

disse tals rigtighed, det kunne ikke falde mig ind; at vi har haft større boligbyggeri gennem det sidste halvandet års tid, er sikkert rigtigt. Men kan vi så også få at vide, hvordan dette boligbyggeri er sammensat? Se, dér halter det nok. For der er jo fortsat kun sat af til 12.000 sociale lejligheder om året, og nu er det endelig blevet udvidet til 13.000 på grund af saneringslovgivningen. Hvad er så alt det øvrige? Hvor meget etagebyggeri f. eks. bliver der bygget af private bygherrer? Det kunne jeg godt tænke mig at få oplyst. Vi ved også, det er jo helt åbenbart, at størstedelen af vores byggeri er parcelhusbyggeri. Det er måske 60 pct. af de 60.000 boliger, det er måske de 36.000, måske mere, som er parcelhusbyggeri. Det er jo ikke noget, der kommer de mindrebemidlede eller mindstbemidlede til gode, men folk, som enten på den eller den anden måde får muligheder for at finansiere et parcelhusbyggeri, og som i håb om skattelettelser kaster sig ud i stor lånoptagning osv. Men det er der jo masser af mennesker, som kvier sig ved, som er bange for at kaste sig ud i, og som altså stadig væk efterspørger ordentlige, gode, sunde lejligheder.

Så er der et meget stort behov efter min opfattelse for nye, gode, sunde boliger til en overkommelig leje, og det er dér, vi vi mener der skal sættes ind. Det er derfor, socialistisk folkeparti bl. a. også kræver, at den sociale kvota udvides og udvides temmelig afgørende.

Nu snakker man om, hvor meget der er behov for. Ja men herregud; der er jo ingen mennesker, der kan sige noget konkret om, hvor stort et behov vi har, når man ikke har foretaget en ordentlig undersøgelse af, hvor behovet er, hvor stort det er, og på hvilke områder det giver sig udslag.

Der bliver altså sagt, at det økonomiske råds formandskab mener, det vil være tilstrækkeligt at bygge 30.000-35.000 boliger, når vi er kommet et godt stykke frem, hvorimod jo altså Byggesocietetet for ikke så længe siden meddelte, at vi mindst skulle bygge 60.000-65.000 lejligheder om året for at tilfredsstille efterspørgslen. Der er altså et meget stort spring i prognoser og opstillinger af, hvad der er behov for. Hvis vi skal have en hurtigere afskaffelse af den ældre og utidssvarende del af